

gøre en ende på produktionen og oplagringen af disse våben eller standse rustningskapløbet.

Den amerikanske repræsentant udtalte, at han ikke havde foreslået de to dagsordenspunkter sammensmeltet, men kun, at de eventuelt kunne drøftes samtidig. Den indiske repræsentant sagde, at formålet med de genoptagne amerikanske og sovjetiske sprængninger kun kunne være at forbedre våbnene, og muligheden for, at andenrangsmagter fik del i dem, når de blev mere håndterlige, var større. Frankrig havde hidtil holdt sig uden for debatten, sagde han. Det havde glædet ham at erfare den amerikansk-sovjetiske enighed om principperne for nedrustningsforhandlinger, men indstilling af kernevåbenforsøgene måtte have prioritet. Han henviste også til, at plenarforsamlingen tidligere havde været indforstået med at drøfte prøvesprængningerne separat, og at Sovjetunionen under 15. plenarforsamling havde udtalt sig for foranstaltninger, der bidrog til at forøge den gensidige tillid.

Ved afstemninger besluttedes det, at begge punkter optages på dagsordenen. 16 af komiteens medlemmer stemte for, 3 (Bulgarien, Sovjetunionen og Tjecoslovakiet) imod, medens 1 (Frankrig) afholdt sig fra at stemme.

75 og 76: Behandlingen af indere og indopakistanere i Sydafrika; og apartheidpolitikken.

Den sydafrikanske repræsentant bestred under henvisning til artikel 2(7) FN's kompetence i disse to anliggender. Liberias, Indiens og Pakistans repræsentanter henviste til, at FN havde etableret sin kompetence ved tidligere behandling af disse spørgsmål, hvis karakter desuden var af fundamental betydning.

78: Trusler mod freden m. v. (Cubas anklage mod USA).

Den amerikanske repræsentant mente, at dette anliggende nærmest skulle henvises til organisationen af amerikanske stater i overensstemmelse med traktatbestemmelser, men USA ville ikke modsætte sig spørgsmålets behandling i plenarforsamlingen. Han foreslog, at betegnelsen ændredes til: „Cubas klage over trusler etc“. Den sovjetiske, cubanske og tjekoslovakiske repræsentant var imod det amerikanske for-

slag, medens den argentinske, cypriotiske, ghanesiske og liberianske støttede det. Efter Ghanas opfordring accepterede Cuba det til sidst.

79: Portugals undladelse af at opfylde bestemmelser i pagtens kapitel XI.

Den portugisiske repræsentant udtalte, at kapitel XI ikke kunne pålægge regeringer forpligtelser, som de ikke accepterede, eller som var stridende mod forfatningen i et medlemsland. Plenarforsamlingen havde aldrig tidligere påberåbt sig kompetence til at forpligte et område, der stod under en medlemsstats eksklusive jurisdiktion. Vedtagelsen af resolution 1542(XV) havde været diskriminerende over for en medlemsstat. Han oplyste, at den særlige statut for indfødte, *Estatuto dos indigenas*, for nylig var blevet ophævet, og han kritiserede Indien for at udøve kolonistyre.

Den indiske repræsentant, hvis regering havde foreslået sagen på dagsordenen, udtalte, at Portugals nej til at give oplysninger og plenarforsamlingens manglende evne til at udrette noget indirekte var ansvarlig for „massakrerne i Angola“. Den liberianske repræsentant udtalte, at der ikke i folkeretten var grundlag for Portugals fremgangsmåde derved, at forfatningen ændredes, således at afrikanske territorier blev en del af Portugal.

80: Algier-spørgsmålet.

Den franske repræsentant udtalte, at han ikke formelt ville modsætte sig spørgsmålets optagelse på dagsordenen, men han ville fastholde, at dette var uforeneligt med pagten. Alle upartiske medlemmer af generalkomiteen og plenarforsamlingen måtte anerkende, at Frankrig ikke havde sparet nogen anstrengelse for at finde en fredelig, demokratisk og retfærdig løsning på det algierske problem. En debat i forsamlingen ville kun yderligere puste til ilden. Den franske delegation ville ikke deltage i nogen debat herom og ville betragte en vedtaget resolution som ugyldig.

82: Angola-flygtninge i Congo.

Den portugisiske repræsentant ville ikke modsætte sig sagens optagelse på dagsordenen. Fra de områder, hvor der var terroristvirksomhed, var ca. 100 000 mennesker flygtet mod nord og et lignende antal mod syd. Han ville gerne drøfte hjælpeforanstaltninger med den congolesiske regering